

Sonji.

V opatijskem parku.

Šetaš po parku . . .
Vitka je palma
glavo sklonila
ponižno do tal,

in o kraljici
rož in lepote
vrh njen skrivnostno
je šepetal . . .

In sramovale
tvojih pogledov
v nedrih se plave
vijolice so.

Ali poznate
himno slovesno,
ki jo prepeva
lororov gaj?

Ali poznate
rož hrepenenje,
kadar se bliža
čarobni maj?

Kadar na zemljo
polega se tema,
kadar se morje
v mrak potopí,

nič več ne iščem
zvezd na azurju —
lepše mi sijejo
tvoje oči!

Nagelj v ljubezni
ves zadrhtel je,
ko si poljubila
ti ga sladkó.

Deklica zala!
Kje se napilo
sladke milobe
je tvoje oko?

Ali je vanje
ves kras razlilo
to sinje morje,
to jasno nebo?

Došla si ti,
kraljica lepote,
himno zapel je
lororov gaj;

rože so tebe
molile in pile
tvojih oči
in usten smehljal!

Tvoje oči,
vijolice plave,
angeli se jih
radujejo,

misli pobožne
svete ljubezni
večnemu Bogu
darujejo!

M. P. Nataša.